Баття (тта) наід. вр. баня.

Бали́ти (ти) мнр. 1) кобили отъ брада, що расстѫт по долнѫта устна. 2) чдим отъ человѣкъ или стрѫвнитѣ на тѣзи бури или баз, който дѣвчи по на дебело.

Баня (тта) рекл. кесто се готви раздѣлно, проскурнѧк.

Баняджия (тти) 1) който продава баня. 2) който обича и ядо баня.

Бачей (чти) Батоляс, Гламавк, хаинник.

Бачели (тѣ) трѫбенски комиби.

Ба́нчел, — м. дума употрѣбявана само подир ангел, като допълнена на трѫдидуща ти дума, по подражание на турски и ѫхом които се предават на трѫдидущи ѫжои думи, без да имат сами по себе си ѫвкое значение освѣн ~~едно~~ за съзвучие изговарѧни и то когато не се говори твърдѣ сериозно: ангели банчели.

Банда (тта) 1) жут хора. 2) човѣци които вѣрвѧт скутом подир ѫвкого. вр. глота, глутница. 3) свирци, музиканти, чудна банда.

Бандера (тта) вр. тандера, байрак

Банница (тта) питка отъ точени кори застроена съ сирене, яйца и масло, отъ питка за баба, голѣмец, кадѣто се ѫвстѣ точено, мляко, сирене питка, бидя, погачи, вр. и тутманик, бюрек.

Банчѣр (чти) богор. 1) който еravен банци. 2) който обича и яде много банници

Бани (тѣ) м. отъ баня, употрѣбявано се вм. въдри, извори с'ресна вода; ведка година все ходи на бани; отъ как ходи на бани.

Банка (тта) 1) нова дума за рус. банк. мѣсто, здание, заведение за търгуване с'пари, отъ дѣто могат да се вземат пари под лихва 2) ливада, дѣлъ стол на който могат да сѣдат ѫвколко души. вр. чин, тронкюн.

Банка, нескл. лескава дума към по-малкий отъ бабчо, бабинов, а, о: Мойче, банка, дгаидѫ Мойчо, банка, глупаво. Д. во, бачево.

Банко или мѫж. отъ бано

Банкова мочила, мѣсто, мочила на пѫтѫ отъ габрово за Сливново, в'лотошница

Банковица, чрема на банка

Банковичин, а, о, — и (чти) отъ банковица у банковичини, дѣто живѣе банковица

Бано или мѫж. отъ бан. голѣмец.

Бан (чти) 1) човѣк голѣмец, власник, богаин отъ кмети, но се взема и за кмет по долен отъ кнез, но се взема и за кнез в'смисъл на кмет, старѣйшина управляющ едно или ѫвколко села, ~~като ту~~ ~~ческо~~ ~~сурбаша~~; сродно с'тая, гостоблюбив и спутан. ~~Собрали се все ханове~~ покаяли се старци бан ханове, не краневе. В. зоз баня петрапогубиха, и вела посѫкоха. М. 107. 2) мѫдра мѫпетанѧ, мачкар, в'употрѣбение по отъ вси: не давам за него пити едни бан; бан на баня не ходи без него се не ходи, то т.е. без пари, мачкар и мѫдри не се ходи на баня.

Бане́ц, ~~ица~~, о, — и (чти) отъ баня ти, 2) мекѫтъм, бачесан.

Баничка (тта) умал. отъ баня.

Баничор (чти) трѫбенка.

Банка (тта) умал. отъ баня.

Банкерин (чти) отъ банка, 1) който държи банкати. 2) който разменява пари въ сарафинъ.

Банкя (тта) умал. 1) може що банка 2) село сорско.